

Egy ☐ centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐI IRODA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Félévre . . . 8 frt. Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Korszakos okmány.

II.

B. Fejérváry honvédelmi miniszterek tegnap ismertetett tolokodása nyomán bajba hozta a mentelmi bizottságot. E bizottság szeretne a jog alapján állani. Ugyde b. Fejérvárynak a jog: wurst. E bizottság szeretné a parlamenti szólásszabadságot oltalmazni. Ugyde b. Fejérvárynak a szólásszabadság: schmarn. E bizottság szeretne a bírói függetlenség kellekei szerint itélteni. Ugyde b. Fejérvárynak a bírói függetlenség: pomád. Miután pedig a bizottság nem tudta magát a b. Fejérváry illetéktelen befolyása ellen megoltalmazni, ennél fogva az ő csodálatra méltó határozatában saját magosan váltakozik a bírói függetlenség a wursttal, a szólásszabadság a schmarnnal, a jog a pomáddal.

Jogász, történész, politikus és cseléd együtt működtek közre ezen okmány elkészítésénél. Soronként kitűnik, hogy mely szavakkal kívánta a jogász, melyekkel a politikus, melyekkel a cseléd a maga álláspontját fel tüntetni s a maga lelkiismeretét megnyugtani.

Mikor idézik az 1867 október 21-ki határozatot, mely szerint: „a mit az országgyűlési tag mint olyan a házában és a házán kívül (tehát még ott is!) mond vagy tesz, azért csak az országgyűlés által vonathatik feleletre; a mit az országgyűlési tag nem mint olyan és nem törvényhozói hivatásának gyakorlása közben mond vagy tesz, azért csak a ház engedelmeivel vonathatik közkereset alá” — mikor ezt idézik, akkor a jogászok és historikusok beszélnek.

De mikor a fenebbi idézetből im ezt következtetik: „a képviselő a hivatása gyakorlásában mondottakért semminemű hatóság által és semminemű hatóság előtt felelősségre nem vonható” — akkor a zúgprokátornak és a lakájnak kettős természete nyilatkozik meg. A lakáj keresi úra számára a kibúvó ajtót, s a zúgprokator megnyitja előtte.

Mert az idézett határozat két részből áll. Az első rész szól arról, ha a képviselő ezen minőségében a házában mond vagy tesz valamit. A második rész szól arról, ha a képviselő, nem ezen minőségében és nem a házában tesz vagy mond valamit. Az első esetre világosan megszabatik, hogy

csak a ház által vonható feleletre; a második esetben már közhatóság által is feleletre vonható, de csak a ház előleges engedelmével. Ezt jelenti ama határozat.

Ugyde a fennebbi következtetés e határozatnak csak az egyik ágát vette figyelembe, s azt is elferdítette. Mert ott nem mondatik az, hogy a képviselő „semminemű hatóság által és semminemű hatóság előtt” nem vonható feleletre, hanem éppen ellenkezőleg az mondatik, hogy „csak az országgyűlés által vonathatik feleletre.” A különbség feltűnő s ha tovább meggyünk az elemzésben, látható lesz, hogy főleg e félremagyarázás ad ürügyet a bizottságnak arra, hogy a fehért is feketének nyilvánítsa. „Semminemű hatóság” — ez annyit tenne, hogy a képviselő büntetlenül tehet és mondhat mindent. „Csak az országgyűlés által” — ez annyit tesz, hogy a Ház maga kíván bíraskodni — széksértési esetekben — a maga tagjai fölött. A bizottság tehát ferdit, hogy így kimutathassa a képviselők büntetlenségének abszurdumát.

De a szándékos félremagyarázásnak van egy másik momentumja is. Ugyanis a határozat így szól: „csak az országgyűlés által vonathatik feleletre.” Tehát: más által nem. Ez a józan következtetés. A ferdités pedig így következik: „semminemű hatóság által és előtt nem vonható feleletre.” Látni való, hogy itt a „hatóság” szó úgy jutott a mondatba, mint Pilátus a kredóba. Mert a határozat egyetlen betűvel sem említ hatóságot. Ez azt mondja: „csak az országgyűlés által” — a mi nem annyit jelent, hogy „semminemű hatóság által”, hanem jelenti azt, hogy más által nem, csakis az országgyűlés által. Vagyis, hogy sem hatóság által, sem társulat által, sem egyház által, sem egyéb szervezet által, sem magán személyek által — nem vonathatik feleletre. Ezt teszi ezen határozat: „csak az országgyűlés által.” A ferde következtetés pedig azt tenné, hogy „semminemű hatóság által és hatóság előtt” nem; de egyesületek által, egyházak által, magánosok által — igen. Így p. o. ha egy képviselő egyszerszind egyetemi tanár, vagy bankigazgató, vagy lelkész: a határozat világos szavai szerint bármit mond vagy tesz, azért csak a Ház által vonható feleletre; a ferde következtetés szerint azonban hatóság által

ugyan nem vonható feleletre, de az egyetemi tanács által, vagy a bank közgyűlése által, vagy az eklészia által igenis feleletre vonható, és feleletre vonható magán személyek által is.

A következtetésnek ez a szánt-szándékos ferdesége is arra való, hogy az elégtételt követelő horvát tiszt eljárása igazoltassék, s hogy b. Fejérvárynak „kényes” lelkülete megnyugtatóst találjon.

Ezen ferdités után megint felül kerül a bizottságnak a jogász lelkiismeret, mert ezt mondják: „minden cselekmény, mely oda irányul, hogy a képviselőtől a hivatási gyakorlatában mondottakért a házán kívül követeljen elégtételt, érinti ennek mentelmi jogát.” E szerint a párbajra kihívás is érinti a mentelmi jogot, mert hiszen ez is beletartozik azon „minden cselekmény-be, mely „a házán kívül követel elégtételt.”

Mikor ezt a részletet olvastam, így gondolkodtam: ni-ni, ez a mentelmi bizottság mégis csak megembereli magát; ha így folytatja, maholnap elénekkelhet róla, hogy „ez a fiu pompás, a feje is lámpás!” Ime kimerte mondaní, hogy a horvát kapitány érintette a mentelmi jogot. „Érintette”. Valjon a gondos takarításnak melyik diplomatikus szótárában kapták e szót — érintette? Miért nem surolta, legyintette, simogatta? Érintette. A jellemiivar korszakának mily langyosan találó lagymatag kifejezése ez annak a bántalomnak a megjelölésére, a melyet a horvát katona előtt Fiumében s azután Budapesten követelt el a magyar nemzet jogai ellen! Más ezt így mondta volna: a mentelmi jog meg van sértve; vagy ha enyhébb kifejezést kerest: meg van támadva. De a mentelmi bizottság a b. Fejérváry kedvéért csak érintést lát, a mi a touchernak fordítása, hogy annál könnyebb legyen az átmenet a tusoláshoz.

Am ha itt a bizottság megállott volna, csak ennyit tennék hozzá alkotmányos szempontból: tessék immár arról is gondoskodni, hogy az efféle „érintés” ellen, a képviselői szólásszabadság hatályos büntetőjogi oltalomban részesüljön. Mert igaz, hogy a magyar büntető t. k. bünteti a párbajt, de ez valami hatályosnak nem mondható. Bünteti, de csak a czivil bűnöskéket. A katonát nem bünteti, a minthogy a katona egyáltalában kívül áll a b. k. korlátaiban. Mit beszélnek? Nem kívül

áll, hanem felül áll. Ő provokálhatja a képviselőt, le is löheti, össze is vagdalhatja — sőt ha épen úgy tetszik neki, a grandé-kávéházban megiszik előre egy pár pohár snapszot, ez alatt kifeneti a kardját, magához veszi egyik kamerádját, elmegy a belkirályutczába, s ott ketten addig szabdalják a védtelen embert, amíg belefáradnak. Mindent megteheti a katona. Igaz. Megbűntetik. Nem gyilkossági kísérletért; sőt nem is a fegyvernek jogtalan használatáért; hanem megbűntetik, mivel hazudott. Egyébiránt kegyelmet kap, mielőtt büntetését kiállana.

Ily körülmények között csakugyan szükség van a képviselői szólásszabadságnak a mostaninál kissé hatályosabb büntetőjogi oltalomra. Ugy de a mentelmi bizottság nem erről kíván gondoskodni, hanem a kiszalasztott „érintés-t” ohatja lóhalálában megkorrigálni, nehogy a b. Fejérváry nehezeltetését találja árva fejére zúditani — és csinál egy olyan osztrák flankbevérgungot, a minél különbet az armadia évkönyvei sem tudnak felmutatni.

B. M.

Politikai hírek.

A képviselőház ülése. A mentelmi bizottságnak az Ugron-Uselac-ügyről szóló jelentése a képviselőházban tudvalevőleg csütörtökön kerül tárgyalásra. Mint értesültünk ez ügy letárgyalásával még nem érnek véget a képviselőház ülései, mert a kereskedelmi miniszter ezután az általa benyújtott törvényjavaslatokat ohatja tárgyalatni. Ez bizony furcsa meglepetés a már elutazott vagy legközelebb elutazni szándékozó képviselőkre nézve.

Főispán változás. Hunyad megye főispáni széke — hír szerint — közelebből megürül. Az új főispán kinevezésénél, a mint hírlik ismét nyilvánvalóvá lenne a paktum, mit a kormány az erdélyi nemzetiségekkel kötött s ez uttal a román elem régi vágya nyerne kielégítést, állítólag egy román ember főispánná kinevezése által. E mellett még Barcsay Kálmán alispán és Szereday Aladár emlegettetnek főispáni jelöltek.

Hogy állunk Szerbiával? Belgrádi mérvadó körökben Sándor király ischli látogatását Ausztria és Magyarország iránt viseltetett őszinte érületének tulajdonítják. Egyetlen komoly szerb államférfi sem lehet kétségben az Ausztriához és Magyarországhoz való viszonyának jelentősége felől, úgy politikai, mint közgazdasági szempontból és hogy a legjobb szerb politika mindig az lesz, mely a két

állam között a jó viszonyt fenntartani iparkodik. Ebben a belgrádi kormány minden egyes tagja egyetért. Sándor király ischli látogatása alkalmával a mérvadó egyéniségek megragadhatják az alkalmat, hogy a két állam közötti egyetértést oly pontokra is ki-terjesztésék, melyek csakis hivatott tényezők által érintethetnek, úgy hogy félreértésre ne adjanak okot. Így például itt az ideje, hogy a két állam kereskedelmi viszonyai számára új alapot keressenek.

A képviselőház közlekedési bizottsága br. Nícolies Fedor elnöke alatt tartott ülésében tárgyalás alá vette a román királlyal létesítendő vasuti és közúti összeköttetésekéről s úgy az ezekre, mint a már létező csatlakozásokra, vonatkozó viszonyok szabályozásáról szóló törvényjavaslatot. Elnök kiemeli a javaslatban foglalt egyezmény, megkötésének közjogi szempontból való teljes korrektségét. Baross kereskedelmi miniszter ismertetvén az egyezmény tartalmát s kiemelvén, hogy különösen az erdélyi részek szempontjából már régóta nyilvánult az ohatás Romániával a már létezőkön kívül az újabb vasuti csatlakozások létesítésére, elfogadásra ajánlja a javaslatot. Neményi a Vulcán-szoroson át való összeköttetésre, továbbá a vöröstoronyi vasutnak esetleg Pitestőig való vezetésére utal. A törvényjavaslatot elfogadja. Benkó Sándor hangsúlyozza az Ojtozi szoroson át való vasuti összeköttetés létesítésének kiváló fontosságát. A bizottság úgy általánosságban, mint részleteiben elfogadja a törvényjavaslatot.

Zsivió Fejérváry!

A kormányra ismét nehéz napok várakoznak.

A Ház mai ülésén veszik ugyanis tárgyalás alá a mentelmi bizottságnak ama hirdeti jelentését és határozatát, melyet az Ugron — Uselac ügyben beterjesztett.

Ez az ügy és illetőlg a mentelmi bizottság határozata, mint a rossz lelkiismeret nehezédk a kormány lelkére. A kormánypárt, a leghűségesebb s legvakabb kormánypárt a világon, kedvetlen. Még fel sem ocsudott a közigazgatási törvényjavaslat bukása miatt ért szegényéből s már is új megaláztatás vár rá.

Az ellenzék azt kívánta, hogy a mentelmi bizottság határozata csak a Fiumében megkezdett vegyes vizsgálat befejezése után tüzessék tárgyalásra.

Ez a kívánság nemcsak jogos, hanem észszerű is. Mert hiszen, ha bebizonyul az, a mit a fiumei rendőrkapitányság hivatalos jelentése állit, hogy t. i. Uselac a magyar királyt ünneplő népre csakugyan azt monddta, hogy szeretne közéjük lövetni, akkor a ház nem hozhat olyan határozatot, miut a milyet a mentelmi bizottság proponál.

A kormányelnök azonban ismert csü-

AZ „ELLENZÉK TÁRCZAJA”.

1891. augusztus 13.

Uti táskából.

Irtá: ENDRÓDISÁNDOR

XIV.

Eidum.

Az északi tenger nem ismer irgalmat, vad és kegyetlen; valóságos barbár-tenger; szeszélyében kiszámíthatatlan, haragjában ir-
tózatos.

Helgolandot megrohanta és elpusztította 800-ban, 1300-ban, 1500-ban s 1649-ben, ez utóbbi évben oly iszonyun, hogy csak egy darab maradt belőle: a mai Helgoland. Pedig Helgoland daczos és félelmes sziklából alakult össze, nem homok-törmelékéből. Egykor a frizek szigetvilágának nyugati csucsaként ékelődött bele az óceánba. Hol van e gazdag szigetvilág? A hullámok alatt, a tengerfenék színes kavicsai között.

A viharok sehol sem pusztítanak oly borzasztóan Észak-Európában, mint Orkney körül s a friz partokon. A sötét, szörnyes óceán dühöngése csillagtalan, hóviharos, téli éjszakán rémes, kétségbeesítő lehet. A gátak pusztá illuziók e támadás, a végtelen víztömeg az ostroma ellen. Az ember rédtelendül áll a titáni erőkkel szemben. Házában kell maradnia, mert ha kimenne, a vihar elsöpörné, — és ha házában marad,

minden pillanatban megölténhetik, hogy az orkán leszaggatja feje fölött a tetőzetet, hogy a hullámok benyomulnak hozzá, — vagy kivájják, kimossák talpai alól a talaját s házával együtt alsodorják az ismeretlen mélységbe menthetlentül.

Az itélet veszedelmének árnya ott reszket a távoli fellegek árnyán, a láthatár mélyén, az óceán mögött és senkisen tudhatja: mikor tör elő ellenállhatatlan vadságában, mindent elborító és megsemmisítő iszonyatosságával . . .

Ahogy Sylt szaggatott, hullámoktól kirágott partjain sétálgatok: tekintetem többször vetődik délkeletnek s meg-megpihen az ott játszó vízvonál fénypikkelyein. Azok a hullámok Sylt egy nagy és szép darabja fölért csillognak, egykor viruló községek vannak ott eltemetve, ott alszik örök álmot a régi Westerland, Sylt egykori gyöngye: a mosolygó Eidum.

Még 1634. október 10-dikén meg volt a szigetnek teljes formája. Eidum ott zöldelt, ott ragyogott a vadtekinetű tenger lábainál s mosolyogva nézte szembe a végtelenséget; nemrég megerősített gátjaiban bizakodva, örült az életnek, a világosságnak. Tiszta, formás házikörül szinte lemosolygott a munka, a szorgalom, a jólét. Körötte homokdombok koszorúja, apró, kiemelkedő tanyák, hullámzó zabvetéssel, kertecskékekkel. Távolság a zátony vonala, melyeken a hullámverés örök tajtékba hallszott. Nyugatról és délről idom-talan, nehéz felhőtömegek nyomultak fel a

láthatárra, de a szél megjelent. Szomorú, halálos csendesség borult a tengerre. A nyugati ég sötéttségéből ki-ki lobbant a villám, de dörgése nem hallatszott. Beesteledett. A vizen járó halászbárkák ösztönszerűleg menekültek kifelé, a csillók nagy csapatokban szállották meg a partokat, nyugtalanul, vészjelőslő idegességgel röpködtek a sárga dűnék felett s szokásuk ellenére éjjelre a sziget belsejében kerestek maguknak alvó tanyát.

Az éj elmúlt s jött a regg, az utolsó, mely Eidumra vetette vésszes világosságát.

Délkeletfelől vérvörösen bukkant fel a nap s mély, majdnem fénytelen bíborral öntötte el Eidum fehér háziköit, zöld réteit, gondatlanul legelésző nyájait, a reszkető, habzó vetéseket, a mozdulatlanul álló szél-malmokat, a szétszórt tanyákat, az ünnepi ruhákban nyüzsgő s templomba készülődő szigetlakók arczeit, kik lelkükben a jóság érényével, szívökben az imádság malaszájával közeledtek istenökhöz.

Éppen vasárnap volt.

Vasárnap volt, az Ur napja, ki maga szentelte meg ezt — emberek pihenője fáradságos, vesződséges munkában eltöltött hét után.

Az istentiszteletré hivogató harangok tompán kongtak-bongtak s a jósággal, alázattal eltelt, semmi rosszat s végtetseset nem gyanító áldozatok buzgón sereglettek össze a templomban, halát adni az ég áldásaiért, az élet örmeiért. Meghatottságuk az orgóna zengő hangjain s áhitatos dalok szárnyán

emelkedett a „mindenek atyja” trónusához, mig odakünn meg-megdördült a fekete ég s zuhatagokban szakadt alá a zápor.

Még egyszer összehitettek otthon a családi tűzhely körül, elkölthették vidoran ebédjüket, a zimankos idő délutánján egy-egy pohár brandy mellett még regélhettek egymásnak hajózásiukról, kalandjaikról, de már a vacsora-asztal terítetlen maradt s aggodalom tilt ki minden arcra, mert délnyugatról — mint valamely rémhadár a prédára — lecsapott a végzetes orkán s tombolni kezdett az itéletnap haragját és zúrvárat csattogtatva szárnyain.

A medréből kihömpölygő óceán, a szilaj, tajtékzó paripákként ágaskodó s rohanó hullámok nekidöltek a gátaknak s keresztül szaggatták mint a papírost. A part dörgött mint az ég. A dűnék inogtak, a kiemelkedéseket egy pillanat alatt elsöpörte az ár, a magányos tanyák alapzata rengett, a falak ropogva omlottak össze, tetőzetek röpködtek a vihar forgatagában s a vészharangok bugása, kongása át-át sirámlott az orkán työl-tetésén. Minden kimozdult a maga helyéből. A lelketlen tárgyak, a szárnyakat öltött nehézkes tömegek összerobbantak, összetöktek mint a démonok. Egy szörnyű órára megelenedett minden, élt, nyüzsgött, lahótázt, harsogott. A zuhanás és romlás zaja hallatszott mindenfelé s hogy az irtózat még teljesebb legyen: e világűllesztő éjszaka rémes sötétjén tűzek gyultak ki s az égő házak világánál egymással összekötözött, ja-jongva menekülő alakok árnyai bugdácsoltak

ismeretlen végzetük felé mindennél nyomorubban.

Egy rövid óra alatt — esti kilencztől tizig — vége volt mindennek. Eidum megsűnt létezni, — az emberek, a házak, a rétek, a szélmalomok, a gazdag nyájak, minden a hullámok alá mosódott s Sylt egy viruló terjedelmes földrésszel kisebedett meg mind-örökre.

A tenger diadalmasan hullámozott a nagy temető felett, melyből nem látszott ki semmi, csak az összerongált templom tornyai, mint komor siremlék, ezek pusztulását je-lölve leszerelt ormaival.

Ennek a megmaradt templomnak a köveiből építették a szigetlakók a mostani Welterland egyszerű templomát.

Többször meg fordultam benne s próbáltam imádkozni is falai közt, de csak elmélkedni bírtam, mert lelkem nem volt elég nyugodt. Képeletem, mint sötét álmot, tűzte az a rémes vasárnapot s elmém hiába zörgetett az ég kapuján világosságért.

Oh, tudom, az ember csak átóm az éjben s az az igazságos, hatalmas isten oda-fenn a mozdulatlan tr ködébe burkolva oly csodás és titokzatos dolgokon munkál, miknek alkatrésze gyakran a mi fájdalom, szerencsétlenségünk, megsemmisülésünk. De mindenhatóságánál fogva nem csinálhatná-e meg mindazt, amire szüksége van, bizalmunkból, örömeinkből, mosolyainkból épp oly könnyen?

Idegének Kolozsvárt.
(augusztus 13.)
Biázini szálló. Nyegrus Ede tanár Halmi, Dávid
Márton, hitekes. Újra. Utazás. Lejcs. hitekes. Mező

Marton Ottokars József, Czuczai Lajos Ottokars János,
 Bercsényi János kereskedő Sz. Ujvár, Jakóbi Dávid bir-
 tikos Pánczélesch, Habics Edéné magánzó Nagy Szeben,
 Kovács Károlyné utazó Bécs
Erzsebet szálló. Laposnyai Kornél erdész Sz. Ré-
 gen, Sommerlath R. tisztviselő Lipcse, Rozman M. ke-
 reskedő Besztercze, Szabó Károly mérnök N. Szeben,
 Csegedi J. kivatalkos Hosszúaszó, Bikfalvi J. keres-
 kedő Zilah, Mezei József, Grundl Ferenc és Fürst J.
 utazók Bpest, Porutz Gyula körjegyző N. Almás
Hungária szálló Dr. Rosinger Vilmos orvos N.
 Várád, dr. Kolozsvári Béla tanár N. Várád, dr. Berkovics
 Mihály orvos N. Várád, dr. Nyári György gyógy-
 szerész N. Várád, Edelmann Ményhért orvos N. Várád,
 Csekme Ádám birtokos Zabolá, Becsek Imre kereskedő

Kovácsna, Kohn Mihály kereskedő Deés. Szájbel János plébános Kraszna, Pasztusz Elek tanár Szathmár, Graf Arcz Rodrioh őrnagy Billak, Tolnay Gyula színész Deés, Köszegvári Gyula kereskedő Besterce, Antoni Gyula kereskedő Bécs. Winheim Karl kereskedő Bécs, Gratzter József kereskedő Bécs, Márton Zsigmond inspektor Budapest, Neumann Zsigmond kereskedő Bpest, Bachnitz Ödön kereskedő Bpest.

Nemzeti szálló Báró Szentkereszti György Mikszásza, Ugron Gábor orsz. képviselő Sz. Udvarhely, Redinger Béla birtokos B. Gyula, Posztó Ferencz birtokos Hidalmás, Klain A. birtokos Teke, Lovasi Ferencz birtokos Nagy Szalonta

Törökfő szálló. Róza Stiglitz Kósmárk, Jakab

Stiglitz takács Késmárk

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

Országgyűlés.
Budapest, aug. 13.

A képviselőházban ma tárgyalták a mentelmi bizottság jelentését az Ugron—Uselac ügyben. Konkoly M. az előadó, miután ismerteti az ügyet, azt a kormánypárti absurd felfogást konstatálja, hogy a képviselői immuni-

Azután sikertelen polemiát folytat a kisebbség jelentésével.

Ezután Kudlovich beszél. Szavainak igazsága és megdönthetetlen érvei egyaránt nagy hatást tettek mindazokra, kiket a párterdek és gyűlölet nem va-

kitott meg. Kifejti, hogy a bizottság jelentése nem a felvetett kérdést tár-

gyalja, hanem amolyan „bis-red-bis”
féle okoskodással csak átsiklik rajta.
Ezután Rohonczy Gedeon egy ha-

tározati javaslatot nyújtott be, melyszerint a ház nem tartja szükségesnek a jelen esetben, hogy az eddigi praxisától eltérően. A szöveg baloldali záró bekezdése

terveztek. A szomszédos országokból is közt azon indokokat adja elő, melyek őt és Horvát Thoidy grófot vezették, midőn Uselaccal szemben az elégtételt egyelőre megtagadták; megjegyzendő, hogy Uselac segédei tartózkodtak attól, hogy a vádat hamisnak jelentsék ki.

A lakók békességben, boldogan élnek. Apró gyermeksereg játszik, futkároz szívesen a szabad szél, ifjú rózsás arcú menyecskék gondviselők, jó szellemei a házaknak. Ez a városrész a legelőre terjed jobbra is, balra is. Mindegyik lakó a lakó.

- Halálhíradás. Dr. Vajda Emil, székely-udvarhelyi főreáliskola kitűnő tanárát és nejét Tamásy Adélt megrendítő csapás érte. A család legdrágább kincse egy-egy fiók a kedves 7 éves Dezsőke tegnap megvált. Kórokozott typhusban meghalt.

hát nemességhez tartozott, csak egy csokor
hatott igényt! Egy alkalommal a szépség
hires Pracontal márkinőt mutatták be
király, noha a hölgy nem viselt hercegi
met, elég bájosnak találta őt, hogy ké
is megcsókolja. Az udvarmester: Au

Szerkesztő postája.
F. B. urunk Egerbegy. Nyilvános számád csak kivételes esetben közlünk. Nem közérdekű m
ságokról szóló tudósítást soha!

BARTHA MIKLÓS.
Segédzszerkesztő és kiadaplaltalajdonos:
MAGYARY MIHÁLY.

H i r d e t é s e k.

A kolozsvári kir. ítélő-tábla elnökétől.

Sz. 242—1891.
eln.

768. (1—1)

Árlejtési hirdetmény.

A kolozsvári kir. ítélő-táblánál alkalmazott hivatalsszolgák részére az 1892-ik évre szükséges egyenruházat biztosítása céljából a kir. ítélő-táblai elnökségi irodában **1891. augusztus hó 28-án délelőtt 10 órákor** nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni.

Felhívtnak árlejteni szándékozók, hogy mintákat az árlejtésre kitűzött napig az elnökségnél nyújtsák be.

Az árlejtés megkezdése előtt 50 frt bánatpénz teendő le.

A részletes árlejtési feltételek a kir. ítélő-táblai elnökségnél naponta a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvártt, 1891. augusztus hó 11-én.

Schneider József,
tanácselnök.

404. szám.
1891.

764. (2—3)

Árlejtési hirdetmény.

A vezetésem alatt álló kir. orsz. javítóintézet számára az 1892. év folyamán szükségellő, körülbelül: 23 ezer kilogramm barna kenyér, 250 kilogramm száraz zsemlye, 3800 kilogramm marhahús, 200 kilogramm sertéshús, 15 ezer liter tehéntej, 250 liter tejfel, 900 kilogramm házilag olvasztott sertés-zsír, 350 kilogramm I-ös számú zsemlyelisz, 600 kilogramm 7-es számú liszt, 800 kilogramm 8-as számú liszt, 700 kilogramm bab, 700 kilogramm borsó, 400 kilogramm lencse, 400 kilogramm rizskása, 200 kilogramm buzáda, 150 kilogramm árpakása, 460 liter ecetszesz, 500 kilogramm örölt konyhasó, 40 kilogramm cukor, 12 kilogramm rózsapaprika, 800 darab tyuktojás, 20 kilogramm turó és 40 kilogramm sajt; ugyancsak 475 köbméter kemény tűzifa, 254 méter szürke posztó, 171 méter kék csikos vászon, 60 méter flanel, 330 méter oxford-vászon, 60 zsebkendő, 13 méter nyakendő-vászon, 132 méter szürke béllés-vászon, 99 méter portörő vászon, 60 méter kapcza-vászon, 607 méter lepedő-vászon, 171 méter szalmazsák-vászon, 188 kilogramm talpbőr, 57 kilogramm felső tehénbőr, 17 kilogramm talpbéllés, 15 kilogramm béllés-bőr, 110 pár patkó, 60 darab nadrágszál, 90 drb. szalmatalap, 645 mtr. galand, 30 méter vatírvászon, 120 mtr. kötényvászon, 600 drb. csontgomb, 1730 drb. ércgomb, 600 drb. czeruagomb és a ruházathoz megkívántató egyéb apróságok szállításának vállalkozói biztosítása tárgyában

folyó hó 29-én d. e. 10 órákor

fog a nyilvános árlejtés az intézet igazgatósági helyiségében megtartatni.

A ki árlejteni óhajt, köteles az árlejtés megkezdése előtt az árlejtési feltételeit — annak igazolásául, hogy azokat olvasta és föltétlenül elfogadja — sajátkezűleg aláírni s az ezen föltételekben megállapított bánatpénzt készpénzben, avagy óradékképes értékpapirokban az árlejtéstvezető kezéhez letenni.

Árlejteni lehet szóval és írásban.

Az árlejtés föltételei ezen árlejtési hirdetmény közzétételétől kezdve a fent kitett időhatárig mindennap d. e. 9 órától 12-ig és d. u. 3 órától 6-ig lesznek az intézet irattári helyiségében betekintés végett kiállítva.

Az árlejteni óhajtok tájékoztatása céljából megjegyeztetik, hogy a fent elősorolt összes élelmi cikkeknek a városból az intézetbe való kiszállításáról az igazgatóság fog gondoskodni.

A kir. orsz. javítóintézet igazgatóságától,

Kolozsvártt, 1891. augusztus hó 12-én.

Krajtsik Soma,
igazgató.

A kolozsvári kir. ítélő-tábla elnökétől.

Sz. 238—1891.
eln.

770. (1—1)

Árlejtési hirdetmény.

A kolozsvári kir. ítélő-tábla számára az 1892-ik évre szükséges irodaszerek biztosítása tárgyában **1891. augusztus hó 26-án délelőtt 9 órákor** nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni.

Felhívtnak vállalkozni szándékozók, hogy a mellékelt kimutatásban foglalt irodaszerekből a kir. ítélő-tábla elnökségéhez legkésőbb e hó 24-ig mintákat nyújtsanak be.

Árlejteni szándékozók kötelesek az árlejtés megkezdése előtt 50 frt bánatpénzt az árlejtő biztos kezéhez letenni.

A részletes árlejtési feltételek az elnökségi irodában naponta a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvártt, 1891. évi augusztus hó 11-én.

Schneider József,
tanácselnök.

A kolozsvári kir. ítélő-tábla számára az 1892-ik évre szükséges irodaszerek

J E G Y Z É K E.

Sorszám	MEGNEVEZÉS	magas-sága	széles-sége	1000 ly-beli térfogat
		centiméterekben		lyra
1	Közönséges ministeri papír	34	42	12
2	Kis irodai fehér bordás papír	34	42	9
3	Kis irodai fehér utánzott merített légszáritott papír (irodai)	34	42	15
4	Kis könyomdai fehér vagy szürke papír	34	42	6
5	Nagy forgalmi utánzott merített poprádi papír	36	44	15
6	Medián szürke utánzott merített papír (iktató)	46	59	27
7	Medián forgalmi borgói papír	37 1/2	47	13
8	Kis itató fehér merített papír	36	45	7
9	Nagy csomagoló papír	63	90	45
10	Posta pecsétváz	—	—	1
11	Író toll többféle minta, Khun-féle aluminium	egy doboz.		
12	Toll-nyél kétféle minta	12 darab.		
13	Fekete iron czedrus-fából L. et C. Hardtmuth	12		
14	Kék-vörös iron L. et C. Hardtmuth Manufacture	12		
15	Unió-gyanta félig tinta és félig ironra	12		
16	Fekete tinta	egy liter.		
17	Vörös ostya 10. számú	1000 darab.		
18	Nyomda-szivacs por nélkül, 150 gr.-mos drbokban	egy kilogramm.		
19	Vörös carmin tinta	egy üveg.		
20	Fagygyu-gyertya	egy font.		
21	Vegyintinta Dörner-féle	csöves üvegese.		
22	Könyomdai festék	egy bádogdoboz.		
23	65 centiméter széles szürke vászon			
24	Egy csomó nemzeti színtű selyem			
25	Gépölaj	egy kilogramm.		
26	Terpentin	" "		
27	Gummi arabicum	" "		
28	Szappan egy kilogrammos	egy rud.		
29	Petroleum tisztított	egy kilogramm.		

GRÓF BETHLEN ÁRPÁD

BONYHAI BIRTOKÁN

egy és fél és két éves

Tenyész-Kanok

eladó k.

758. (2—3)

A kolozsvári kir. ítélő-tábla elnökétől.

Sz. 239—1891.
eln.

767. (1—1)

Árlejtési hirdetmény.

A kolozsvári kir. ítélő-táblánál az 1892-ik évben szükséges könyvkötői munkák biztosítása tárgyában **1891. augusztus hó 27-én délután fél 4 órákor** a kir. ítélő-tábla elnökségi helyiségében nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni.

Az árlejtésben részt venni szándékozók 30 frt bánatpénzt a tozaak letenni árlejtés vezetésével megbízott tisztviselő kezéhez.

A részletes árlejtési feltételek a kir. ítélő-tábla elnökségnél naponta a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvártt, 1891. augusztus hó 11-én.

Schneider József,
tanácselnök.

!!DINNYE!!

Banga Péter városi főpénztárnoknak

Hód-Mező-Vásárhelyen

30,000 drb. Marsovszki és több jeles faju Görög dinnyéje és 3000 drb. Czukor dinnyéje van eladó.

A Görög dinnye ára helyben, vasúthoz szállítva és feladva kilóként **2 és fél**, a Czukor dinnyéje a nagyságához képest **8—12 kr.** darabonként.

Rendelések 50 métermáxán alól nem teljesíttetnek.

Az árak helyben a feladásakor fizetendők. 771. (1—1)

Alóírt tisztelettel értesitem a n. érd. közönséget, hogy a **Vasid mellett** egy teljesen új berendezést, a jelen kor igényeinek minden tekintetben megfelelő

MÁRVÁNY SÍRKŐ-RAKTÁRT

rendeztem be,

a GERENDAY A. és FIA

jó hírd budapesti márvány- és műszobrász gyárából, mely összeköttetésem által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy bármely bel- és külföldi gyárral versenyezhetek.

Raktáron tartok: **sielit, gránit, tirolli, szilésial, carrarai, dioriti s vörös márvány-fajokból SÍR-EMLEKEKET** 8 főtől egész 3000 frtig; továbbá készítették építkezési munkálatokat, mauzóleumokat, kálváriákat, szent szobrokat, utli kereszteteket, keresztelő medencéket, sírszegélyeket vas-rácsokkal vagy a nélkül.

A n. érd. helybeli és vidéki közönséget ezennel tisztelettel értesitem, hogy **RÓTH ANTAL** többé nincsen üzletben s velem semminemű összeköttetésben nem áll.

Részemről minden lehető elkövetek, hogy kedvező, jutányos feltételek mellett, pontos és cinos munka által a n. érd. közönség b. bizalmára magam érdemessé tegyem.

A n. érd. közönség b. pártfogását kérve, maradok

teljes tisztelettel

Ifju REIMANN KÁROLY,
kőfaragó mester.

743. (4—25)

Hatóságilag engedélyezett VÉGE L A D Á S

üzletfelosztás miatt

a volt MERZA GERŐ-féle női divatáru-üzletben (Főtér)
potom áron!!!

A végeladás csak rövid ideig tart.

721. (8—x)